

НЕ СЪМЪ ПРИЧАСТИКЪ, ЗА НЕГО ПОДЗЕМАМЪ БОЛѢДНЬ-ТѢЖА ОБРЕДАНІЕ-ТО. Я изволи да сѧ обрѣже съ начинъ да страдай и зарадъ насъ да вѣси тѣжи чашкъ, коихъ-то ще испіе до капкѣ, кога-то издѣма на кръста Съвршиша сѧ. Онъ изслива капкѣ кръвь отъ края на плаять-тѣжи си, докѫтъ тѧ ще потече като порой отъ всичко-то мѣсто тѣло; отъ дѣтинство-то си наченва тѣрпѣніе и окъчава сѧ на страданіе, та кога-то стане възрастенъ мѣжъ, да може лесно да тѣрпи всѣрлы-тѣжи мѣжки, защо-то на юнашкы-тѣжи подвиги, всакъ трѣбка да сѧ учи отъ млады години.

Чловѣческий животъ прилича на единъ день, кой-то си има свое-то утро рожденіе, а вечеръ умираніе-то. Обоженный чловѣкъ Христосъ излага утрѣнна отъ пеленаче на свое-дѣло и тѣлодвое; да сѧ тѣлди отъ юности, и да прѣкажде на свой-тѣж ракотѣж, до онзи вечеръ, кога-то слънце-то примѣрчи и да стане тѣмнотѣж по всичко-тѣж земли до вечерниятъ часъ, и да издѣма камъ Іадеи-тѣж: *Отецъ мой до селе дѣлаетъ, и азъ дѣлаюъ*)

а) Йовавъ гл. 5, ст. 15.